

Prejudiciële vragen

- 1) Wanneer onderscheiden vergunningen vereist zijn voor enerzijds de infrastructuurwerken voor een vliegveld met een start- en landingsbaan van ten minste 2 100 meter en anderzijds de exploitatie van dat vliegveld, en deze laatste vergunning — de milieuvergunning — slechts voor een bepaalde termijn wordt verleend, moet dan de term „aanleg”, vermeld in punt 7.a) van de bijlage I bij de richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gewijzigd bij de richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997, zo worden begrepen dat niet alleen voor het oprichten van de infrastructuurwerken een milieueffectenrapport opgemaakt moet worden, maar ook voor de exploitatie van het vliegveld?
- 2) Geldt deze verplichte milieueffectenbeoordeling ook voor de vernieuwing van de milieuvergunning van het vliegveld, zo in het geval waarin deze vernieuwing niet gepaard gaat met enige verandering of uitbreiding van de exploitatie als in het geval waarin een dergelijke verandering of uitbreiding wel degelijk wordt beoogd?
- 3) Maakt het, voor de verplichting van de milieueffectenrapportage in het kader van de vernieuwing van een milieuvergunning voor een vliegveld, een verschil uit of er eerder, naar aanleiding van een vorige exploitatievergunning, reeds een milieueffectenrapport opgemaakt is en of het vliegveld reeds in uitbating was op het ogenblik dat de milieueffectenrapportage door de Europese of de internrechtelijke regelgever ingevoerd is?

⁽¹⁾ PB L 175, blx. 40

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) (Verenigd Koninkrijk) op 20 juli 2009 — T-Mobile (UK) Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-276/09)

(2009/C 267/52)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: T-Mobile (UK) Ltd

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciële vragen

- 1) Wat zijn de kenmerken van een vrijgestelde dienst die „tot een overmaking van geld [leidt] en juridische en financiële wijzigingen meebrengt[.]”?

Met name:

- a) Geldt de vrijstelling voor diensten die anders niet zouden behoeven te worden verricht door een van de financiële instellingen die i) een rekening voor een bepaald bedrag debiteren, ii) een andere rekening voor hetzelfde bedrag crediteren, of iii) een taak uitvoeren tussen i) en ii)?
  - b) Geldt de vrijstelling voor diensten die, ook al omvatten zij niet het afboeken van een bedrag van de ene rekening en het bijschrijven van hetzelfde bedrag op de andere rekening, wel in een overmaking van geld resulteren en om die reden achteraf als *de oorzaak* van die overmaking kunnen worden gezien?
- 2) Geldt de vrijstelling voor „handelingen [...] betreffende [...]betalingen [of] overmakingen” van artikel 13, B, sub d, punt 3, van de Zesde richtlijn ⁽¹⁾ voor een dienst die bestaat in het verkrijgen en verwerken van betalingen per krediet- of debetkaart, zoals door de belastingplichtige in het onderhavige geval uitgevoerd? Inzonderheid, vallen deze diensten onder artikel 13, B, sub d, punt 3, wanneer de transmissie van afwikkelingsbestanden aan het einde van elke dag door de belastingplichtige ertoe leidt dat de rekening van de klant automatisch wordt gedebiteerd en de rekening van de belastingplichtige wordt gecrediteerd?
  - 3) Maakt het voor het antwoord op de tweede vraag verschil of de belastingplichtige zelf dan wel door de tussenkomst van zijn acquiring bank de autorisatiecodes voor verdere transmissie verkrijgt?
  - 4) Geldt de vrijstelling voor „bemiddeling inzake kredieten” van artikel 13, B, sub d, punt 1, van de Zesde richtlijn voor diensten zoals de belastingplichtige in het onderhavige geval aanbiedt bij kredietkaartbetalingen, waarbij de kredietkaart van de klant als gevolg van deze diensten wordt gedebiteerd met een verder kredietbedrag?
  - 5) Geldt de vrijstelling voor „handelingen [...] betreffende [...] betalingen [of] overmakingen” voor de diensten van aanvaarding en verwerking van betalingen via derden die als agent optreden, zoals de diensten die in casu door de belastingplichtige via het postkantoor en PayPoint worden geboden?
  - 6) Geldt de vrijstelling voor „handelingen [...] betreffende [...] betalingen [of] overmakingen” voor de diensten van verkrijging en verwerking van betalingen per cheque die met de post naar de belastingplichtige of zijn agent wordt verzonden, welke betalingen door de belastingplichtige en zijn bank moeten worden verwerkt?

- 7) Geldt de vrijstelling voor „handelingen [...] betreffende [...] betalingen [of] overmakingen” voor de diensten die de belastingplichtige in het onderhavige geval aanbiedt, namelijk de inontvangstneming en verwerking van aan de balie van een bank verrichte betalingen die via het bankstelsel op de bankrekening van de belastingplichtige worden bijgeschreven?
- 8) Welke factoren moeten in aanmerking worden genomen bij de beslissing of een heffing (zoals de heffing voor de verwerking van een betaling in het onderhavige geval) die een belastingplichtige zijn klant oplegt wanneer de klant ervoor kiest de belastingplichtige te betalen door middel van een bepaalde betalingsmethode, en die apart is aangegeven in de overeenkomst en afzonderlijk gespecificeerd op de klantfacturen, een afzonderlijke dienstverrichting voor de toepassing van de btw is?
- b) volgens de toepasselijke wettelijke regeling van het Verenigd Koninkrijk de leasing van auto's wordt aangemerkt als een in Duitsland verrichte dienst en derhalve in het Verenigd Koninkrijk daarover geen belasting over de toegevoegde waarde wordt geheven, terwijl naar Duits recht deze handelingen worden aangemerkt als een levering van goederen in het Verenigd Koninkrijk en derhalve in Duitsland daarover geen belasting over de toegevoegde waarde wordt geheven, met als gevolg dat in geen van beide lidstaten over deze handelingen btw in een later stadium wordt aangerekend;
- c) de bank in het Verenigd Koninkrijk haar Duitse dochteronderneming als leasinggever koos en de looptijd van de leasingovereenkomsten bepaalde teneinde het belastingvoordeel te verkrijgen dat over de leaseprijs geen btw verschuldigd was:

(¹) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

1) Dient artikel 17, lid 3, sub a, van de Zesde richtlijn (¹) (thans artikel 169, sub a, van de btw-basisrichtlijn) aldus te worden uitgelegd dat de belastingautoriteiten van het Verenigd Koninkrijk de Duitse dochteronderneming het recht mogen weigeren op aftrek van de btw die in het Verenigd Koninkrijk over de aankoop van de auto's is betaald?

2) Moet de nationale rechter bij de beantwoording van de eerste vraag zijn onderzoek uitbreiden om rekening te houden met de mogelijke toepassing van het verbod van misbruik?

3) Ingeval de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, is de aftrek van de voorbelasting over de aankoop van de auto's dan in strijd met het doel van de desbetreffende bepalingen van de Zesde richtlijn en is aldus voldaan aan de eerste voorwaarde voor misbruik als omschreven door het Hof in punt 74 van zijn arrest Halifax [van 21 februari 2006], (C-255/02, [Jurispr. blz. I-1609]), gelet op onder meer het beginsel van fiscale neutraliteit?

4) Ingeval de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, dient de rechter dan ook van oordeel te zijn dat het wezenlijke doel van de handelingen erin bestaat een belastingvoordeel te verkrijgen, zodat is voldaan aan de tweede voorwaarde voor misbruik als omschreven in punt 75 van het genoemde arrest van het Hof, in omstandigheden waarin, bij een commerciële transactie tussen „at arm's length” handelende partijen, als leasinggever van auto's voor een klant in het Verenigd Koninkrijk een Duitse dochteronderneming wordt gekozen, en de voorwaarden van de leasingovereenkomsten worden vastgesteld, met de bedoeling het belastingvoordeel te verkrijgen dat over de leaseprijs geen belasting in een later stadium wordt aangerekend?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Session (Scotland), Edinburgh (Verenigd Koninkrijk) op 21 juli 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH

(Zaak C-277/09)

(2009/C 267/53)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Verwerende partij: RBS Deutschland Holdings GmbH

Prejudiciële vragen

In omstandigheden als die van de onderhavige zaak, waarin:

- a) een Duitse dochteronderneming van een bank in het Verenigd Koninkrijk auto's heeft gekocht in het Verenigd Koninkrijk om ze te leasen aan een niet tot de groep behorende onderneming in het Verenigd Koninkrijk en over die aankopen belasting over de toegevoegde waarde heeft betaald;

(¹) Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).